

Ingas Bērziņas runa 1. Kuldīgas novada skolotāju konferencē

Sveicu Jūs 1. Kuldīgas novada skolotāju konferencē! Šodien mums ir īpaša diena – pirmo reizi esam aicinājuši kopā visus novada skolotājus, pirmo reizi esam kopā tik lielā pulkā. Šī diena ir īpaša arī man, jo pati esmu bijusi skolotāja, un mani vecāki ir bijuši skolotāji. Skolotājiem pēdējais pusgads nav bijis viegls – sākot ar neziņu, beidzot ar pustukšu maciņu, kuru ikviens skolotājs sajuta šajā rudenī. Bet man gribas teikt, ka šodien grūti ir visiem.

Ļoti grūti ir pašvaldībai. Mūsu budžets ir samazinājies vairāk kā par ceturto daļu viena gada laikā. Ļoti grūti ir ārstiem. Ļoti grūti ir tiem, kuri zaudē darbu. Pašvaldībai ļoti sarežģīti ir izmaksāt sociālos pabalstus pēc kuriem pieprasījums pieaug ģeometriskā progresijā.

Šodien vēlos jūs lūgt, domāt ne tikai par materiālajām vērtībām. Kā nesen, Valsts prezidenta Valda Zatlera vizītes laikā Kuldīgā, teica prāvests Viesturs Pirro, tad mums ir jāatgriežas pie garīguma. Ne man jums teikt, ka visu nevar nopirkt par naudu. Rudens lapu smarža, mīlestība, saullēkts, labs vārds un smaids ir pieejams un dodams ikvienam no mums.

Man arī gribas teikt, ka tomēr jūs esat laimīgi, jo skolotāja darbs, lai arī paņem daudz, bet nes arī daudz gandarījuma un prieku. Esmu arī pati to sajutusi un bieži esmu domājusi, kas ir galvenais skolotāja darbā, kas ir tas, kas jāatceras katru reizi, atverot klases durvis. Manuprāt, tā ir atbildība. Atbildība savu skolēnu priekšā, savas skolas, novada un savas valsts priekšā. Katrs no jums un jūs visi kopā atverat durvis uz pasauli mūsu bērniem. Jā, protams, tā ir arī ģimene, draugi un visa sabiedrība kopumā, bet skolotāja loma ir nenovērtējama.

Mīlēta un cienīta skolotāja dzīvais vārds, kas aiziet līdz skolēnu sirdīm, spēj ietekmēt visu tā turpmāko dzīvi. Tas nav viegli un ne katrs spēj atbildību apzināties, izturēt un nest. Bet tie, kas to spēj, ir skolotāji ar lielo burtu. Esmu pārliecināta – jūsu vidū tādu ir daudz.